

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/421/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1711217848
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kriváňová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1711217848.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: J. Y. G., G..M..B., so sídlom Ú. X, H., IČO: XX XXX XXX, zastúpený advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Údernicka 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: Q. R., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom Y. XXX/X, V. C. S., zastúpený opatrovníkom G. T., G. U. Okresného G. C., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: G. F. B., so sídlom Q. X, H., IČO: XX XXX XXX, zastúpený advokátskou kanceláriou HKP Legal, s.r.o., so sídlom Sasinkova 6, Bratislava, IČO: 36 727 334, o zaplatenie istiny 137,56 eur s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Pezinok zo dňa 19.07.2013, č. k. 4C 115/2012-71, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Návrh vedľajšieho účastníka na strane odporcu na prerušenie konania **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením zastavil konanie o zaplatenie sumy 137,56 eur s príslušenstvom, odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania nepriznal a zároveň navrhovateľovi vrátil prostredníctvom Daňového úradu Bratislava súdny poplatok vo výške 9,80 eur po právoplatnosti tohto uznesenia. Svoje rozhodnutie odôvodnil po právnej stránke ust. § 96 ods. 1, ods. 2, ods. 3 O.s.p. a vecne tým, že písomným podaním zo dňa 08.02.2013 zoberal navrhovateľ návrh o zaplatenie sumy 137,56 eur s príslušenstvom späť v celom rozsahu a vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľ zoberal návrh späť pred prvým pojednávaním vo veci samej, nebol súhlas odporcu so späťvzatím návrhu potrebný, a preto súd rozhodol tak, že konanie o zaplatenie sumy 137,56 eur s príslušenstvom zastavil. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil súd prvého stupňa právne ust. § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. a vecne tým, že späťvzatie návrhu v celom rozsahu bez uvedenia dôvod bolo potrebné vyhodnotiť za skutočnosť, s ktorou je spojený procesný následok zaťažujúci navrhovateľa v podobe prezumpcie jeho zavinenia na zastavení konania a zavinenie navrhovateľa na zastavení konania potom vyvoláva vznik nároku odporcu a vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania. Uviedol, že pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal zo skutočnosti, že vedľajší účastník vstúpil do konania ako profesijná organizácia založená za účelom kolektívnej ochrany práv spotrebiteľov z vlastného podnetu, pričom splnomocnil právneho zástupcu z radov advokátov na jeho zastupovanie v súdnom konaní, pričom vedľajší účastník na strane odporcu je združením založeným na ochranu oprávnených záujmov spotrebiteľa, z čoho možno považovať za dôvodný predpoklad, že samo združenie bude disponovať kvalifikovanými a odpornými prostriedkami na zabezpečenie pomoci spotrebiteľovi. Zdôraznil, že účelom právneho zastúpenia je predovšetkým zastupovanie záujmov svojho klienta, avšak v danom prípade možno konštatovať, že právne zastúpenie vedľajšieho účastníka je nadbytočné, účelové a nehospodárne, keďže združenie sa prezentuje ako inštitúcia spôsobilá poskytnúť ochranu spotrebiteľovi aj v rámci súdneho konania. Uviedol, že právny zástupca vedľajšieho účastníka oznámil vstup do konania, o predmete ktorého nemal žiadnu vedomosť a zároveň oznámil, že si

uplatňuje náhradu trov konania a z uvedených skutočností vyplýva záver, že úkon - prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom nie je úkonom v tomto konaní preukázaným. Súd prvého stupňa poukázal na to, že vedľajší účastník zastúpený advokátom v jedinom písomnom podaní vo veci samej okrem námietky premlčania neuvádza žiadne konkrétne námietky a skutočnosti, ktoré by sa vzťahovali na túto konkrétnu vec, ale podanie predstavuje iba výpočet všeobecne formulovaných tvrdení obsiahnutých už vo všeobecných vzoroch podaní zverejnených na internetovej stránke vedľajšieho účastníka, pričom poskytnutie ochrany spotrebiteľovi vo forme procesných úkonov vykonaných v konkrétnej právnej veci neprekračuje rámec minimálnej odbornej úrovne právnych znalostí osôb vykonávajúcich činnosť v prospech združenia, ktoré má reálne a nielen formálne napĺňať obsah a účel právnej normy ochrany spotrebiteľa. Trovy vedľajšieho účastníka neboli vynaložené účelne, a preto vedľajšiemu účastníkovi súd prvého stupňa ich náhradu nepriznal. Súd prvého stupňa nepriznal náhradu trov konania odporcovi, nakoľko mu žiadne trovy nevznikli. Vrátanie súdneho poplatku navrhovateľovi odôvodnil právne § 11 ods. 3 veta prvá, § 11 ods. 4 zák. č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov a vecne tým, že navrhovateľovi vrátil súdny poplatok zaplatený za návrh, krátený v zmysle zákona vo výške 9,80 eur.

Proti tomuto uzneseniu v časti výroku, ktorým súd prvého stupňa rozhodol o trovách konania vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník. Podľa názoru vedľajšieho účastníka na strane odporcu uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. Uviedol, že do konania vstúpil oznámením, ktorým zároveň vzniesol námietku premlčania obsahujúcu relevantnú právnu argumentáciu vedľajšieho účastníka, ktorá mala preukázateľne za následok prehodnotenie argumentačnej aj procesnej pozície zo strany navrhovateľa, nadväzne späťvzatie žaloby a zastavenia konania voči hlavnému účastníkovi. Vedľajší účastník nevidí význam v poukazovaní na jednotlivé neprijateľné podmienky, ktoré sú už judikované inými súdmi ako neprijateľné, keď dlh odporcu je premlčaný. Uviedol, že námietka premlčania nebola daná zo strany hlavného účastníka a nemohla byť daná ani zo strany súdu, námietka premlčania je právnou námietkou vyplývajúcou z hmotnoprávnych právnych predpisov a bez právneho posúdenia veci a bez vznesenia námietky premlčania zo strany vedľajšieho účastníka by v danom konaní nemohlo byť na ňu zo strany súdu prihliadnuté. Mal za to, že súd prvého stupňa svojím postupom a nepriznaním náhrady priamo poprel rovnosť podmienok v konkrétnom súdnom konaní, zasiahol do procesných práv vedľajšieho účastníka garantovaných vymedzených zákonom. Zdôraznil, že súd v mnohých predchádzajúcich konaniach iniciovaných navrhovateľom v hrubom rozpore s § 173 ods. 9 O.s.p. preukázateľne vydal platobné rozkazy bez toho, aby ex - offo skúmal neprijateľnosť podmienok spotrebiteľských zmlúv, čím poškodil spotrebiteľov a založil zodpovednosť štátu za škodu voči spotrebiteľom a vedľajší účastník za to, že súd prvého stupňa aj v tejto veci postupoval úmyselne v prospech záujmov navrhovateľa. Vedľajší účastník namietal nesprávne právne posúdenie veci, ktoré spočíva v nesprávnej aplikácii ust. § 142 ods. 1 O.s.p. Namietal, že súd prvého stupňa mal o trovách konania rozhodnúť podľa ust. § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. a tým, že navrhovateľ zobral návrh c celom rozsahu späť, zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, pričom sa tak nestalo pre správanie odporcu. Má za to, že vzhľadom na skutočnosť, že na strane odporcu vystupoval vedľajší účastník, ktorý má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník a vedľajšiemu účastníkovi vznikli v konaní trovy v súvislosti s vykonávaním úkonov právnej služby právnym zástupcom, súd prvého stupňa mal priznať vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu trov konania v požadovanej výške podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. Vedľajší účastník mal za to, že mu nie je možné odprieť právo dať sa zastúpiť advokátom a nahradenie trov právneho zastúpenia zo strany navrhovateľa je spravodlivé. V dôvodoch odvolania ďalej poukázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov SR v obdobných veciach, z ktorých jednak citoval a zároveň ich predložil spolu s odvolaním ako prílohu. Žiadal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania (vrátane trov odvolacieho konania) alternatívne, aby uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V prípade, ak sa odvolací súd stotožní s názorom súdu prvého stupňa vedľajší účastník žiadal, aby odvolací súd v zmysle § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p. konanie prerušil a požiadal Súdny dvor EÚ o rozhodnutie o práve spotrebiteľského združenia na plnohodnotné právne zastúpenie - vrátane práva na priznanie náhrady trov konania v prípade, ak procesné úkony združenia budú v súdnom procese na prospech spotrebiteľa a budú mať v časti týkajúcej sa účasti spotrebiteľského združenia za následok úspech vo veci - ako o predbežnej otázke.

Navrhovateľ ani opatrovníčka odporcu sa k odvolaniu vedľajšieho účastníka na strane odporcu písomne nevyjadrili.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 10 ods. 1 O.s.p., ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p., preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti trov konania vedľajšieho účastníka, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka nie je dôvodné.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník.

V zmysle citovaného ust. § 93 ods. 4 O.s.p. má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Za predpokladu, že účastníkovi konania na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje vznikne právo na náhradu trov konania, môže byť náhrada trov konania priznaná aj samotnému vedľajšiemu účastníkovi.

V prípade, ak súd zastavuje konanie, musí sa pri rozhodovaní o trovách konania najprv zaoberať tým, či niektorý z účastníkov zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zo spisového materiálu súdnej veci je zrejmé, že súd prvého stupňa zastavil konanie z dôvodu, že podaním zo dňa 08.02.2013 vzal navrhovateľ návrh v celom rozsahu späť bez uvedenia dôvodu. Vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľ zavinil zastavenie konania, odporcovi vzniklo právo na náhradu trov konania podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. Analogicky podľa § 93 ods. 4 O.s.p. právo na náhradu trov konania vzniklo súčasne aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ktorý do konania vstúpil podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 13.04.2012.

Podľa § 25 ods. 1 O.s.p. si účastník ako zástupcu môže vždy zvoliť advokáta. Nakoľko vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva ako účastník, je oprávnený tzn. môže sa dať aj vedľajší účastník v konaní zastupovať advokátom. V prejednávanej veci vedľajšieho účastníka zastupoval advokát na základe plnomocenstva, pričom odvolací súd nepopiera ani nespochybňuje právo vedľajšieho účastníka resp. ústavné právo každého - vrátane vedľajšieho účastníka na právnu pomoc vyplývajúce z čl. 47 ods. 2 Ústavy SR. Všetkým v prípade, že si účastník zvolí ako svojho zástupcu advokáta, musí počítať aj so vznikom trov, nakoľko advokát má právo na úhradu svojich primeraných a opodstatnených nákladov. Preto skutočnosť, že súd účastníkovi právo na náhradu trov konania neprizná, sama osebe neznamená popretie rovnosti podmienok v konkrétnom súdnom konaní, a už vôbec to neznamená odňatie procesného práva účastníka na zastúpenie advokátom.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Odvolací súd považuje záver prvostupňového súdu o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi za vecne správny, pričom sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že tieto nespĺňajú podmienku účelnosti nevyhnutnú pre priznanie náhrady trov konania. V predmetnej právnej veci vedľajší účastník prostredníctvom svojho právneho zástupcu spolu s oznámením o vstupe do konania zároveň požiadal súd prvého stupňa o doručenie návrhu na začatie konania a jeho príloh, vzniesol námietku premlčania a uplatnil si náhradu trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že v čase vstupu do konania nepoznal predmet sporu a len z označenia účastníkov konania usúdil, že ide o spotrebiteľskú vec. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že vedľajší účastník si uplatnil trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia a písomné podanie na súd - vyjadrenie. Odvolaciemu súdu však nie je jasné ako mohol právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonať prípravu zastúpenia, keď samotný vedľajší účastník nevedel, do akého konania vstupuje. Podľa odvolacieho súdu len na základe skutočností, že odporcom je spotrebiteľ, bez akejkoľvek bližšej vedomosti o predmete a štádiu konania, do ktorého vstupuje, je prakticky nemožné náležite sa pripraviť na zastupovanie v tej ktorej veci. V danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva, keď konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza len k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania.

Odvolačný súd zastáva názor, že vedľajší účastník, ktorý je založený na ochranu práv podľa osobitného predpisu by mal byť schopný poskytnúť odporcovi ako spotrebiteľovi v spotrebiteľskej veci vedenej na súde odbornú pomoc sám. Tento názor má oporu v rozhodnutí Ústavného súdu SR sp.zn. II.ÚS 78/03, v zmysle ktorého nie je porušením základného práva na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, ak účastníkovi, ktorý disponuje viacerými pracovníkmi, ktorí majú právnické vzdelanie, súd neprizná náhradu trov právneho zastúpenia, ak ich nepovažuje za účelne vynaložené, a to práve preto, že vedľajší účastník bol na ochranu spotrebiteľa zriadený a teda má byť schopný v spotrebiteľských sporoch spotrebiteľov kvalifikovane zastupovať. Preto odvolací súd v neposlednom rade prihliadol aj na skutočnosť, že vedľajší účastník vstúpil do konania ako organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu a splnomocnil právneho zástupcu z radov advokátov, hoci zo samotnej podstaty vedľajšieho účastníka vyplýva, že musí byť schopný konať v mene toho, na strane koho vstupuje do konania. Zároveň je odvolaciemu súdu z rozhodovacej činnosti známe, že vedľajší účastník paušálne vstupuje do konaní, v ktorých ako navrhovatelia vystupujú určité subjekty, a to bez ohľadu na stav konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť úkonov vedľajšieho účastníka. Pri rozposielaní oznámení o vstupe do konaní, vyjadrení (vznesenie námietky premlčania), ide o identické typizované úkony podľa vzoru, ktoré môžu byť generované aj automatizované, pritom nemožno v každej jednej veci hovoriť o účelnom vynaložení trov právneho zastúpenia. Takéto konanie vedľajšieho účastníka nemožno považovať ani za dôkaz o jeho vôli naplniť cieľ, pre ktorý bolo toto združenie založené. Vyvoláva to skôr dôvodné podozrenie, že skutočným cieľom združenia nie je ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa, ale zárobková činnosť právneho zástupcu vedľajšieho účastníka v podobe náhrady trov právneho zastúpenia.

Odvolačný súd vo vzťahu k rozhodnutiam iných krajských súdov, na ktoré vedľajší účastník vo svojom odvolaní poukazuje, uvádza, že nie je viazaný rozhodnutiami iných krajských súdov v obdobných veciach. Aj po oboznámení sa s obsahom týchto rozhodnutí zotrváva na svojom právnom názore, že trovy vedľajšieho účastníka neboli účelne vynaložené.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka je vecne správne, nakoľko navrhovateľ procesne zavinil zastavenie konania, a preto odporcovi a aj vedľajšiemu účastníkovi vzniklo právo na ich náhradu. Odporcovi v konaní žiadne trovy nevznikli a trovy uplatnené vedľajším účastníkom neboli účelne vynaloženými trovami, nakoľko úkony, za ktoré si v konaní uplatnil právo na ich náhradu, neboli nevyhnutné pre úspech vo veci, t. j. vedľajší účastník neposkytol odporcovi žiadne služby, ktorých vykonanie by malo akýkoľvek vplyv na rozhodnutie súdu prvého stupňa.

Odvolačný súd z vyššie uvedených dôvodov uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Odvolačný súd sa ďalej zaoberal návrhom vedľajšieho účastníka na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p.

Podľa § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p. súd konanie preruší, ak rozhodol, že požiada Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy. (Pozn.: Od 1.12.2009 v dôsledku prijatia Lisabonskej zmluvy oficiálny názov Súdného dvora znie Súdny dvor Európskej únie; názov Súdny dvor Európskych spoločenstiev sa používal do 30.11.2009.)

Ustanovenie § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p. prichádza do úvahy vtedy, ak sa vedie konkrétne sporové konanie pred vnútroštátnym súdom, v rámci ktorého vznikne potreba výkladu či stanovenia hraníc aplikácie únieového práva, pretože vyriešenie tejto otázky je spôsobilé podstatným - prejudiciálnym spôsobom ovplyvniť rozhodnutie vo veci samej. V súvislosti s prerušením konania však treba uviesť, že súd v skutočnosti môže, ale nemusí prerušiť konanie, pretože nie každý súd je povinný obrátiť sa s predbežnou otázkou na Súdny dvor, ale len súd, ktorý rozhoduje v poslednom stupni bez toho, aby sa proti jeho rozhodnutiu mohol podať opravný prostriedok alebo ak sa v konaní pred vnútroštátnym súdom rieši otázka platnosti právneho aktu Európskej únie. Súdom môže rozhodnúť o prerušení konania z vlastnej iniciatívy alebo môže takéto prerušenie konania navrhnúť účastník, avšak súd nie je v každom prípade povinný takému návrhu vyhovieť bez toho, aby o tom rozhodoval. Ak nejde o prípad obligatórneho konania o prejudiciálnej otázke, tento procesný úkon súdu (prerušenie konania) závisí len od úvahy súdu, či požiada Súdny dvor o vyriešenie predbežnej otázky, a preto nemôže byť vyvolaný samotným podnetom alebo návrhom účastníka konania. V prípade, ak by vnútroštátny súd uznesením rozhodol

o tom, že bude iniciovať konanie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy, konanie preruší a obráti sa na Súdny dvor so žiadosťou.

System prejudiciálneho konania je základným mechanizmom práva Európskej únie, ktorého účelom je poskytnúť vnútroštátnym súdom prostriedok pre zabezpečenie jednotného výkladu a uplatňovanie práva Európskej únie v každom členskom štáte. Cieľom prejudiciálneho konania pred Súdnym dvorom EÚ podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ je zabezpečiť jednotný výklad a aplikáciu komunitárneho práva a nie riešenie konkrétnych sporov, ktoré sú v kompetencii vnútroštátnych súdov a ani posudzovanie súladu vnútroštátneho práva s právom komunitárnym (Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 155/2011). Súdny dvor nerozhoduje ani o sporných skutkových otázkach konania pred národným súdom, ani o výklade alebo aplikácii vnútroštátneho práva.

Vedľajší účastník svojim návrhom formuloval otázku, v zmysle ktorej sa domáhal, aby Súdny dvor EÚ zodpovedal na otázku výkladu vnútroštátneho práva. V položenej otázke nejde o prípadný rozpor, či v danom prípade pri priznaní trov konania konal súd v rozpore s komunitárnym právom, ale vedľajší účastník sa v podstate domáhal zodpovedania, že mu trovy konania patria. Ustanovenie procesných podmienok, ktoré sa uplatnia pri prejednávaní a rozhodovaní sporov (a teda aj rozhodovanie o trovách konania) je vecou vnútroštátneho právneho poriadku každého členského štátu podľa zásady procesnej autonómie členských štátov, pod podmienkou, že takéto pravidlá nie sú menej priaznivé ako pravidlá upravujúce obdobné situácie vnútroštátnej povahy (zásada ekvivalencie) a že nevedú k praktickej nemožnosti alebo nadmernému sťaženiu výkonu práv priznaných právnym poriadkom Európskej únie (zásada efektivity) (rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9Co 70/2012).

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozhodol, že nepožiada Súdny dvor o rozhodnutie o predbežnej otázke, čím nie je daný dôvod pre obligatórne prerušenie konania zo strany odvolacieho súdu, a preto návrh vedľajšieho účastníka na prerušenie konania zamietol.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods.1 v spojení s ust. § 142 ods.1 O.s.p. a navrhovateľovi, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko mu žiadne nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.